

INTERTEXTUÁLIS ALAKZATOK, EKVIVALENCIA, IDEGENSÉG (Végel László *Neoplanta* című városregényének szerb fordítása)

Szerző: **KECSKÉS Ildikó**, mesterszak

Témavezető: **Dr. HORVÁTH FUTÓ Hargita**, rendkívüli egyetemi tanár

Intézmény: Újvidéki Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Magyar Tanszék, Újvidék

Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium, Újvidék

Dolgozatom Végel László 2013-ban megjelent *Neoplanta avagy az Ígéret Földje* című, városregény paratextussal jelölt, szerb nyelvre is lefordított regényét elemzi a fordítói megoldások, műveletek szemszögéből. A regényt Vickó Árpád, a magyar irodalom egyik jeles szerb fordítója ültette át szerb nyelvre. A szerb fordítás *Neoplanta ili Obećana zemlja* címmel jelent meg 2014-ben.

Céлом egy, a jó fordítói megoldásokat és kifogásolhatókat is számbavevő elemzés, mert Végel László szavaival élve: „A fordítás Európa legfontosabb nyelve.” A kutatás a földrajzi nevek (elsősorban az utcanévek és a személynevek) fordításával, az alaki és tartalmi tükrözésekkel, a kihagyott és betoldott szövegrészekkel, a fordító által alkalmazott jó megoldásokkal foglalkozik. Az elemzés kitér a frazeológia fordításának és az intertextuális vonatkozásoknak a kérdéskörére is. Megállapításaimat példákkal is illusztrálom. A regény színhelye a vajdasági Újvidék, egy multikulturális közeg, amelynek helyi színei jól érzékelhetőek a regényben, az elemzés célja bemutatni azt is, hogy a fordítás mennyire tudja visszadni ezt a szerb olvasóinak.

Kulcsszavak: **Végel László, Újvidék–Novi Sad–Neoplanta, fordítói műveletek, helyi színek**

INTERTEXTUAL FIGURES, EQUIVALENCE, STRANGENESS (The Serbian translation of László Végel's *Neoplanta* city novel)

Author: **Ildikó KECSKÉS**, master student

Supervisor: **Dr. Hargita HORVÁTH FUTÓ**, extraordinary professor

Institution: University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, Department of Hungarian Language and Literature, Novi Sad

Hungarian College for Higher Education in Vojvodina, Novi Sad

My paper analyses László Végel's city novel *Neoplanta avagy az Ígéret Földje* [*Neoplanta or the Promised Land*] with a paratext, published in 2013, translated into Serbian from the aspect of translator solutions, operations. The novel was translated into Serbian by the eminent Serbian translator of Hungarian literature Árpád Vickó. The Serbian translation appeared in 2014 with the title *Neoplanta ili Obećana zemlja*.

My purpose is to provide an analysis taking into consideration the proper translator solutions and the disputable ones, since, in the phrase of László Végel, “*Translation is Europe’s most important language.*” The research deals with the translations of geographical names (primarily street names and proper names) the formal and content reflections, omitted and inserted passages, suitable solutions applied by the translator. The analysis dwells on the translation of phraseology and the issue of inter-textual relevance as well. I illustrate my statements with examples.

The scene of the novel is Novi Sad in Vojvodina, a multicultural medium, the local colours of which are well perceptible in the novel. The aim of the analysis is also to demonstrate to extent to which the translation can interpret it for Serbian readers.

Keywords: László Végel, Novi Sad–Neoplanta, translator operations, local colours